

Суботній день

Ключовий вірш: «Бо за шість днів Господь створив небо і землю, море і все, що в них, а сьомого дня відпочив. Тому Господь благословив день суботній і освятив його. Вихід 20:11

**Вибрані уривки з Писання:
Вихід 20:8-11; Римлянам 14:5,6**

Встановлення суботи можна простежити в Писанні аж до опису створення світу і його завершення (Бут. 2:1-3). У цей час Бог завершив Свій задум щодо підготовки землі для проживання людей після шести тривалих періодів, або «днів». Творець припинив цю діяльність після того, як наші перші батьки були створені «за образом Божим; ... чоловіка і жінку створив Він їх». Бут. 1:27

Через століття, після визволення ізраїльтян з єгипетського рабства, Небесний Отець встановив низку божественних стандартів, яких вони мали дотримуватися, щоб отримати Його прихильність і благословення як Його завітний народ. Одним із цих законів було відволіктися від світських справ, щоб особливо поклонятися і вшановувати Бога за все, що Він для них зробив.

Наступний опис визначає різні особливості цього священного дня. «Пам'ятай про день суботній,

щоб святити його. Шість днів працєю і виконуй всі свої справи, а сьомий день — субота Господу, Богу твоєму. Не роби в цей день ніякої роботи, ні ти, ні твій син, ні твоя дочка, ні твій раб, ні твоя рабиня, ні твоя худоба, ні чужинець, що перебуває в твоїх містах». Вихід 20:8-10

Щотижнева субота була встановлена як частина Десяти заповідей, даних виключно народу Ізраїлю. Однак наш ключовий вірш означає, що всі люди, включаючи відданих християн, повинні приділяти час, щоб особливо висловлювати хвалу і вдячність Творцю за численні благословення, які Він їм дарував.

Павло чітко бачив, що під час його служіння рання Церква перебувала в перехідному періоді. Те, що колись було обов'язковим за Мойсеєвим Законом, не застосовувалося до євреїв, які прийшли до Христа, ані до язичників, які ніколи не підлягали цьому обмеженню. Ось одна з його цитат: «Один вважає один день святішим за інший, інший вважає всі дні однаковими. Кожен повинен бути повністю переконаний у своєму розумі. Хто вважає один день особливим, той робить це для Господа. Хто їсть м'ясо, той робить це для Господа, бо дякує Богові; а хто утримується, той робить це для Господа і дякує Богові». Римлянам 14:5,6

У цих віршах Павло, здається, вказує, що єврей може через релігійні переконання вирішити дотримуватися суботи. Однак для віруючих було б обманом прийняти Христа, але при цьому

відчувати обов'язок дотримуватися умов, пов'язаних із Законом , таких як буквальне дотримання ізраїльської суботи. Для християнина кожен день повинен бути «суботою» відданості і прославлення нашого Небесного Отця.

Вступ у Божий суботній день відпочинку передбачає віру, послух, відданість і покладання на Христа. Він охоплює мир, впевненість, спасіння і звільнення від прагнення до самоправедності. Божий відпочинок є і теперішнім, і вічним. Ми входимо в нього, довіряючи Його дорогоцінним обіцянкам, слухаючись настанов Писання і покладаючи свої тягарі на Господа. Прагнучи жити у вірі та послуху, ми можемо щодня відчувати Божий відпочинок, очікуючи на вічний відпочинок, обіцяний у «першому воскресінні», якщо ми будемо «вірні до смерті». Євреїв 4:9-11; Об'явлення 20:6; 2:10